

19 12 62
A
MP
Arch.
EEG / Eng.
MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

TUSSEN HET VERENIGD KONINKRIJK EN DE EEG

's-GRAVENHAGE
op 10 en 11 december 1962

De vergadering stond cc.: Alle Ministers
Minister Luns.

Aan:
Zijne Excellentie
de Minister-President,
1. Britse landbouw,
Voorzitter van de
Raad van Ministers

Directie/ ~~Affaire~~ DGES

Datum: 17 december 1962

Onderwerp: Onderhandelingen VK/EEG

Kenmerk: 182.455

./.

Bijgaand moge ik U het verslag aanbieden
van de ministeriële bijeenkomst tussen het Verenigd
Koninkrijk en de EEG welke onder voorzitterschap van
Minister Luns op 10 en 11 december j.l. heeft plaats
gevonden.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN a.i.

J. van Zuijlen

In de korte discussie die hierop volgde legde
Minister Couve veel nadruk op de door de EEG aangenomen
principes.

In het overleg met de Britse delegatie, betrekking
op Brits verzoek in een beperkte zitting plaats te
geven gaf Staatssecretaris van Houten het standpunt weer

VERZOEKE BIJ BEANTWOORDING DATUM, KENMERK EN ONDERWERP TE VERMELDEN

VERSLAG VAN DE 14e MINISTERIELE BIJEENKOMST
TUSSEN HET VERENIGD KONINKRIJK EN DE EEG
op 10 en 11 december 1962

De vergadering stond onder voorzitterschap van Minister Luns.

1. Britse landbouw.

Tijdens het vooroverleg à Six gaf Staatssecretaris van Houten een samenvatting van de uiteenzetting die hij namens de Zes in het overleg met de Britten inzake de Engelse landbouw zou geven. Deze hield de tijdens de vorige ministeriële bijeenkomst overeengekomen punten in, waaronder:

- in de eindfase zullen de regels van de gemeenschappelijke markt van toepassing moeten zijn op alle lidstaten van de vergrote Gemeenschap.
- bijzondere overgangsmaatregelen zijn mogelijk, waarbij de voorkeur uitgaat naar consumentensubsidies van aflopende aard. Voor varkensvlees en eieren kunnen producentensubsidies worden overwogen indien consumentensubsidies op ernstige moeilijkheden stuiten. Subsidies, van welke aard ook, moeten eind 1969 een einde nemen.
- "deficiency payments" moeten bij toetreding worden afgeschaft. Niettemin is de EEG bereid na te gaan welke maatregelen kunnen worden getroffen in verband met de verplichtingen die de Britse regering jegens het Parlement gedurende de huidige zittingsperiode op zich heeft genomen.

In de korte discussie die hierop volgde legde Minister Couve veel nadruk op de door de EEG aangenomen principes.

In het overleg met de Britse delegatie, hetwelk op Brits verzoek in een beperkte zitting plaats vond, gaf Staatssecretaris van Houten het standpunt weer zoals

dit hierboven is weergegeven. Minister Heath herhaalde in verschillende interventies de argumenten die hij reeds vroeger had gebezigd om aan te tonen dat de onmiddellijke afschaffing van het "deficiency payments" - systeem voor de Engelse delegatie onaanvaardbaar was. Hij wees erop dat de Britse boer na gedurende honderden jaren aan zijn lot te zijn overgelaten, pas in en ná de laatste wereldoorlog bescherming had gekregen. Aan deze bescherming in de vorm van "deficiency payments" hechtte de Britse boer uitzonderlijk hoge waarde en de Britse regering zou het vertrouwen van de landbouwers verliezen indien bij toetreding tot de EEG de "deficiency payments" overboord moesten worden gezet. De Britse regering was echter bereid toe te zeggen dat na de overgangperiode, over de duur waarvan nog onderhandeld moest worden, volledig zou worden deelgenomen aan het EEG-landbouwsysteem.

Staatssecretaris Lahr constateerde dat nu de Britten zich akkoord hadden verklaard om in de definitieve periode over te schakelen op het EEG-systeem de overgangsregeling van secondaire aard was, maar Minister Couve de Murville meende dat het onacceptabel zou zijn indien gedurende de overgangperiode de Britten buiten de werking van de landbouwreglementen zouden blijven. In feite betekende de Britse houding dat Engeland in de overgangperiode geen begin van aanpassing zou maken aan het landbouwsysteem van de gemeenschappelijke markt. Er zouden geen heffingen komen en geen "abattement forfaitaire" ten behoeve van de partners. De Britten zouden dus wel in de industriële sector een preferentie ontvangen op de EEG-markt, maar anderzijds zouden zij in de landbouw geen preferenties verlenen aan de huidige leden.

De heer Mansholt constateerde dat het overstappen van de Britten op het EEG-systeem niet behoefde te betekenen dat de bescherming van de Britse boer minder zou zijn dan bij een langzame afbraak van het "deficiency payments"-

systeem zoals voorgesteld door de Britse delegatie. Hij stelde voor dat dit in onderling overleg produkt-gewijze zou worden onderzocht teneinde de Britse delegatie hiervan te kunnen overtuigen. Minister Heath echter was huiverig om hierop in te gaan omdat dit wederom betekende dat hij zich akkoord verklaarde met de werkhypothese van de Zes, iets dat in het verleden steeds ertoe had geleid dat de Britten hadden moeten capituleren voor de stellingen van de Zes. Minister Luns constateerde dat thans geen voortgang mogelijk was en schorste de vergadering.

De algemene indruk was dat de Britse delegatie in gebreke was gebleven het bewijs te leveren dat het aanbod van de Zes onacceptabel was. Minister Heath had moeite gehad om de rustige en diepgaande argumentatie van de Fransen en van de Europese Commissie te weerleggen.

Na schorsing werd op voorstel van Minister Luns besloten dat in de avond een gesprek zou plaatsvinden waarbij, behalve Minister Luns en Staatssecretaris van Houten, alleen de Ministers Heath, Soames en Mansholt aanwezig zouden zijn. In dit gesprek bracht de heer Mansholt op overtuigende wijze, aan de hand van grafieken en tabellen, het standpunt van de Zes naar voren. Minister Heath zelf hield zich in dit gesprek op de achtergrond.

De volgende dag bracht Minister Luns een voorstel naar voren tot instelling van een Commissie van Onderzoek bestaande uit Ministers van Landbouw, onder leiding van de heer Mansholt, welke op pragmatische wijze produkt voor produkt de problemen van de Britse landbouw zouden moeten onderzoeken. Na enige aarzeling van sommige delegaties, welke vooral de richtlijnen golden waaronder de Commissie zou moeten werken, werd het voorstel à Six aanvaard.

In het overleg met de Britse delegatie werd een poging aangewend tot de opstelling van een mandaat. Over een ontwerp hiervoor kon echter geen overeenstemming worden bereikt. Van Franse zijde wilde men de beginselen van het standpunt van de Zes vermelden en wenste men bovendien dat de Britse voorstellen niet zouden worden onderzocht. Voorts meende de heer Mansholt dat de Commissie niet alleen een "fact finding" karakter zou moeten hebben, doch ook konklusies zou moeten trekken, die uiteraard aan de ministeriële konferentie zouden moeten worden voorgelegd.

Minister Luns sneed hierop een verdere bespreking van het mandaat af. De Commissie moest dan maar zonder mandaat werken en het concept-mandaat moest vergeten worden en derhalve ter vernietiging bij de heer Calmès worden ingediend.

Besloten werd dat de Commissie voor de eerste maal op 13 en 14 december bijeen zal komen. Tijdens de ministeriële bijeenkomst op 20 december zal een interim-rapport worden uitgebracht. Het definitieve rapport zal op 14 januari aan de ministeriële konferentie worden voorgelegd.

Na afloop van de perskonferentie, waarin Minister Luns mededeelde dat de Commissie van Onderzoek ook de Britse voorstellen zou kunnen onderzoeken, liet Minister Couve te dien aanzien een dementi uitgaan.

2. Financieel reglement.

Hierover vond opnieuw alleen à Six een discussie plaats. De Franse delegatie onthield zich van commentaar op het voorlopige Commissievoorstel en volstond ermede uit de afwijzende houding die de vorige week door de

meeste lidstaten was ingenomen te konkluderen dat de suggesties van de Commissie misschien wat prematuur waren.

Minister Couve de Murville zette nog eens het Franse standpunt in den brede uiteen. Zijn samenvattende konklusie was dat de communautaire bestemming van de heffingen via ratificatie door de nationale parlementen moest worden verzekerd. Op een vraag van Minister Luns of Frankrijk de ratificatie van het reglement zelf beoogde - hetwelk op zichzelf niet onmogelijk zou zijn - of een ratificatie volgens procedure van art. 201, conform art. 2 van het reglement, bleef de Franse minister het antwoord schuldig. Staatssecretaris Lahr zette aan de hand van cijfers uiteen welke onevenredige lasten de Bondsregering zou moeten dragen indien alle heffingen onverkort aan de Gemeenschap zouden toekomen (60,8 % van het totaal van de heffingen; Nederland zou 13% moeten bijdragen en Frankrijk 5%). Hetzelfde gold voor een systeem waarbij ook het buitenrecht op industriële produkten zou worden afgedragen (in dat geval zou 50% van de opbrengsten uit heffingen en tarieven afkomstig zijn van de Bondsrepubliek). Hij noemde het volledig illusoir te veronderstellen dat het Duitse Parlement dit zou aanvaarden.

Staatssecretaris van Houten meende dat voor Frankrijk de kern van het probleem vormde dat nog onzekerheid bestond ten aanzien van de uitslag van de beslissing, die ex art. 201 moet worden genomen. Als geen overeenstemming zou worden bereikt, zouden de gelden uit heffingen niet aan de Gemeenschap ten goede komen. Meende, zo vroeg de Staatssecretaris zich af, de Franse delegatie dat een afwijking van de unanimiteitsregel voor haar probleem uitkomst zou bieden?

hierover voor de totstandkoming van het EEG-verdrag werd onderhandeld. Ook Ierland zal thans dus landen waarmee het preferentiële betrekkingen onderhoudt als derde landen

Minister Colombo kreeg enige steun van Duitse en Belgische zijde voor zijn suggestie welke hij ook vorige week deed dat het beginsel van de billijke verdeling van de lasten in het financiële reglement wordt opgenomen en dat dit aangevulde reglement "en temps utile" door de nationale parlementen zal worden geratificeerd.

De heer Hallstein verklaarde dat de Commissie haar voorlopige suggesties in een voorstel ex art. 201 zal uitwerken opdat de lidstaten hiervan gebruik kunnen maken indien eenvoudige oplossingen te zijner tijd niet mogelijk blijken. De heer Marjolin liet een enigszins afwijkend geluid horen. De kwestie van de industriële tarieven voor het moment buiten beschouwing latend meende hij dat ~~het~~ in elk geval moest worden vastgelegd dat de heffingen, hoe dan ook, naar de Gemeenschap zullen gaan. Eventueel zou een plafond kunnen worden aangelegd voor het bedrag dat in totaal door de Gemeenschap aan heffingen kan worden geïncasseerd. Voorts zou kunnen worden overeengekomen dat, indien de uitgaven van de Gemeenschap kleiner zijn dan de inkomsten uit heffingen het restant op enigerlei wijze aan de gemeenschapspartners zal worden gerestitueerd.

De discussie à Six zal volgende week worden voortgezet.

3. Artikel 234 (EFTA)

Minister Luns zette namens de Zes het standpunt uiteen, waarover de vorige week overleg had plaats gevonden. Ten aanzien van de interpretatie van art. 234 constateerde hij met de voorzitter van de suppléants dat overeenstemming bestond dat art. 234 niet op preferentiële regelingen betrekking heeft. De Zes hebben zich nooit op art. 234 beroepen ten aanzien van preferentiële regelingen met derde landen omdat hierover vóór de totstandkoming van het EEG-verdrag werd onderhandeld. Ook Engeland zal thans dus landen waarmee het preferentiële betrekkingen onderhoudt als derde landen

moeten beschouwen, tenzij in deze onderhandelingen bijzondere regelingen worden getroffen.

Ten aanzien van de verhouding tot de EFTA stelde de voorzitter het volgende. Zouden de onderhandelingen met Engeland met succes worden bekroond, dan zijn de perspectieven voor de onderhandelingen met Noorwegen en Denemarken eveneens gunstig. Gezien het overladen programma van de EEG leek het op dit moment echter onwaarschijnlijk dat de onderhandelingen met de neutrale EFTA-landen en Portugal voor eind volgend jaar zullen zijn voltooid. Mocht in het volgend jaar echter geen definitieve regeling worden getroffen, dan was de EEG bereid over overgangsregelingen te praten.

Minister Heath refereerde aan het EFTA-communiqué van juni 1961 en het daarin tot uitdrukking gebrachte standpunt dat de zeven landen tegelijkertijd aan een Europese geïntegreerde markt zouden moeten kunnen deelnemen. De Britse minister vroeg zich voorts af of de problemen voor de drie neutrale landen en Portugal inderdaad zo talrijk waren dat vóór eind 1963 geen associatie overeenkomst zou kunnen worden afgesloten.

Minister Couve stipuleerde dat de Zes nog geen standpunt hadden ingenomen ten aanzien van de associatie verzoeken en dus niet konden instemmen dat inderdaad een geïntegreerde Europese markt tot stand zou komen. Staatssecretaris Müller-Armack liet hiertegenover een positief geluid horen ten aanzien van de associatie verzoeken der neutrale landen.

4. Malta.

Over Malta deden de Zes het volgende voorstel:

Een protocol zou worden vastgesteld, waarin de handelsbetrekkingen tussen de Gemeenschap en Malta zouden worden geregeld. Deze handelsbetrekkingen zouden "enkele elementen van een douaneunie" kunnen bevatten. Voorts zou in het proto-

kol worden verklaard dat een associatie onder ogen kan worden gezien op het moment dat de constitutionele positie van Malta dit toelaat. De besprekingen over het protocol zouden met Engeland moeten plaatsvinden, waarbij desgewenst de autoriteiten van Malta op enigerlei wijze kunnen worden betrokken.

Minister Heath verklaarde dit voorstel met de Maltezer regering te zullen bespreken. Voorts vroeg hij of en zo ja welke verplichtingen Malta volgens het protocol zou moeten aangaan. Op deze vraag konden de Zes in dit stadium geen antwoord geven.

5. Maleise Federatie.

De overeenstemming over de Maleise Federatie, die in de suppléants was bereikt, werd bevestigd. Deze houdt in dat desgewenst te zijner tijd een handelsakkoord kan worden gesloten en dat voorts de Britse tarieven op goederen afkomstig van de Maleise Federatie verdraagd aan het gemeenschappelijk buitentarief worden aangepast (volgens het décalage-type voor India en Pakistan).

6. Toekomstig werkprogramma.

De volgende punten zullen worden behandeld tijdens de ministeriële bijeenkomst van 19 t/m 21 december.

1. Interne landbouw.
2. Financieel reglement (in elk geval à Six)
3. Malta (indien de Britse delegatie de reacties van de Maltezer autoriteiten heeft ingewonnen)
4. High Commission Territories.

5. Cyprus (als de regering van Cyprus tijdig officieel associatieverzoek zal hebben ingediend).
6. Instituten (de Britse delegatie zal een verklaring afleggen over de wijze waarop het probleem van de instituten en de stemprocedures zou kunnen worden behandeld).

Door Minister Fayat werd met veel nadruk gepoogd meer agendapunten op te voeren, zoals tuinbouw en nulrechten. Staatssecretaris Müller-Armack meende dat de nulrechten behandeld moesten worden. In het algemeen achtte men echter de kans op voortgang bij de bespreking van andere problemen in dit stadium niet groot. Wel werd besloten dat de Commissie van Onderzoek onder leiding van de heer Mansholt, als zij daartoe de tijd mocht vinden, ook over tuinbouw kan spreken.

DGES, 17 december 1962